MIELIPIDE

Pyörän pitäminen kunnossa on jokaisen motoristin eloonjäämisoppi, eikä kukaan siitä taatusti tahallaan tingi. **KANSANEDUSTAJA MIKKO ALATALO (KESK.) LUKIJALTA-PALSTALLA**

LUKIJALTA

EU:n moottoripyörien katsastus järjetön

EU-parlamentti päätti heinäkuun alussa, että moottoripyörät on katsastettava vuodesta 2016 alkaen vuosittain. Mopoja vaatimus koskisi vuodesta 2018 alkaen.

EU:lta on jälleen kerran tulossa yksi maalaisjärjen vastainen määräys. Unioni on tässäkin asiassa sokea olosuhde-eroille eri valtioissa. Moottoripyöräkatsastus tulisi Suomeenkin, vaikka meille siitä olisi enemmän haittaa kuin hyötyä.

Meillä ajetaan moottoripyörillä noin viisi kuukautta vuodessa, kun Etelä-Euroopassa sitä käytetään läpi vuoden. Suomessa iso osa moottoripyöräilystä on kesäistä huviajelua, kun lämpimämmissä maissa moottoripyörää käytetään työkulkuneuvona.

Taaskin EU ampuu tykillä kärpästä, joka tarkoittaa lähinnä lisäbyrokratiaa. Tavallinen kuljettaja maksaa katsastuslystin omasta pussistaan kaikkien muiden kulkupeliin ja polttoaineisiin liittyvien maksujen päälle.

Ratkaisuaan EU perustelee onnettomuustilastoilla, vaikka onnettomuuksia selittää eniten kuljettajien liikennekäyttäytyminen.

Suomessa tekniset viat ovat onnettomuuksien syinä erittäin harvinaisia. Tutkituissa vuosina 2001–2011 tapahtuneessa 174 moottoripyöräonnettomuudessa tekninen vika oli syynä vain kahdessa. Kevytmoottoripyörien ja mopojen onnettomuuksissa tekninen vika ei ollut välitön syy yhdessäkään.

Teknisistä vioista johtuneita onnettomuuksia on vaikea etukäteen katsastuksessa edes havaita, sillä kyse on yleensä kuluneista renkaista ja jarrupaloista sekä huonoista rengaspaineista. Viritettyjä pyöriä ei katsastuksella saada kiinni, koska kyse on tietoisesta toiminnasta. Ei viritettyä vehjettä viedä katsastajien nähtäväksi.

Moottoripyörien katsastustarvetta on perusteltu myös päästöjen vähentämisellä ja meluhaitoilla. Nämäkin argumentit on helppo kumota.

Moottoripyörien osuus tieliikenteen päästöistä Suomessa on päästölajista riippuen 0,1–8 prosenttia. Pyöräkannan uudistuessa osuus yhä pienenee. Moottoripyörien osuus Suomen kokonaispäästöistä mitataan promilleissa. Teoreettinenkin päästöjen vähentämispotentiaali on siis erittäin pieni, eikä katsastuksista olisi vastaavaa hyötyä.

Moottoripyörän melu kasvaa käytännössä vain pakoputken vaihtamisella. Pakoputki on helppo vaihtaa toiseksi katsastuksen ajaksi.

Määräaikaiskatsastuksissa melunvalvonnan kustannuksia maksavat myös ne, jotka noudattavat sääntöjä ja määräyksiä, eli enemmistö. Melun todellinen valvonta voi perustua vain poliisin tien päällä tekemään mittaukseen, johon ei voi ennalta varautua.

Pohjolassa vuosittainen katsastaminen tarkoittaisi monelle motoristille vain uutta veroa ilman hyötyä. Poliisihan voi jo tällä hetkellä tehdä maantiellä moottoripyörän tarkastuksen.

Kiinnostavaa onkin, tulevatko seuraaviksi katsastuskohteiksi lastenvaunut ja rollaattorit. Televisioiden katsastuksilla vähennettäisiin varmaan asuntopaloja.

Samalla voidaan kai alkaa katsastaa myös moottorikelkat, pyörätuolit, mönkijät, perämoottorit, moottorisahat, rälläkät, porakoneet, kaivinkoneet ja polkupyörät. Miksei potkukelkatkin? EU:ta ei kyllä kannata yhtään ylyttää.

Ilmastomme takia Suomessa ajetaan moottoripyörillä enintään vain muutamia tuhansia kilometrejä vuodessa.

Pyörän pitäminen kunnossa on jokaisen motoristin eloonjäämisoppi, eikä kukaan siitä taatusti tahallaan tingi. Pyörää on aikaa fiksata koko talvi ja kevät. Moottoripyörien ja mopojen katsastuspakossa ei ole mitään järkeä.

Mikko Alatalo
kansanedustaja (kesk.)

JARMO PALOKALLIO

Vaatiessaan moottoripyörälle katsastuspakkoa EU ampuu tykillä kärpästä, Mikko Alatalo kirjoittaa.

Pedot pelottavat ihmisiä luonnosta

Kesän marjastusaika on kuumimmillaan. Monet sanovat, että he eivät enää uskalla mennä metsään, kun siellä on karhuja ja susia.

Samoin eräs henkilö valitti, että hän ei uskalla mennä katsomaan omistamastaan metsästä, onko sielläkin kirjanpainajan tuhoja, kun petoja on havaittu pitäjän metsissä.

Suomen suurpetopolitiikka ja käytännöt sen toteuttamisessa ovat jo pitkälti toista kymmentä vuotta olleet syvässä ristiriidassa useimpien kansalaisten oikeustajun kanssa.

Aina toki löytyy heitä, jotka sanovat petojen kuuluvan luontoon ja vakuuttavat, että he eivät pelkää niitä. Olen pyytänyt näitä ihmisiä kanssani mukaan metsään, mutta eipä kukaan ole lähtenyt. Syyksi on sanottu: ”kun siellä on petoja”. Tietty pelko on tietysti viisauttakin.

Ei ole karhujen syytä, että ne ovat samoilla marjamailla kuin ihmiset. Vika on EU:n ja Suomen petopolitiikassa ja sen soveltamisessa. Vielä pari vuosikymmentä sitten marjamaat ja metsäluonto tarjosivat turvan ja rauhan. Vanhuksien ja lasten oli turvallista liikkua luonnossa syrjäisimmilläkin seuduilla.

Onko nykyinen petopolitiikka yksi tapa autioittaa maaseutua? Tältä ainakin vaikuttaa. Monet kokevat syvänä ihmisarvon loukkauksena sen, että omaan ja läheisten perustuslain takaamaan turvallisuuteen ei kotikylillä ole mahdollisuutta petovaaran vuoksi. Syvä loukkaus koetaan edelleen siinä, että ongelmaan ei voi mitenkään tosiasiallisesti vaikuttaa.

Virkavallastakaan ei ole apua. Äskettäin muun muassa Joutsassa ihmisiä pelotellut karhu siirrettiin Leivonmäen suuntaan. Ihmisiä kuitenkin asuu Leivonmäelläkin ja sen kylillä. Myös jokamiehenoikeudella tulisi olla käytännössäkin oikeus liikkua ja marjastaa myös siellä, minne karhu ohjattiin.

Lauri Oinonen
Keuruu

Elämän puolustaminen on sallittua

Päivi Räsänen otti Kansanlähetyspäivillä rohkeasti kantaa muun muassa aborttiin. Ja on saanut osakseen kohtuutonta ryöpytystä. Eikö elämän puolustaminen sitten ole sallittua?

Biologinen tosiasia on, että elämä alkaa hedelmöityksessä. Sydän alkaa lyödä, kun lapsi on vain 25 päivää vanha eli 6. raskausviikolla.

9. raskausviikolla alkio näyttää jo pieneltä ihmiseltä. Tällöin lapsi on vain kuuden viikon ikäinen. Myös sormet ja varpaat alkavat kasvaa. Sydän on valmis.

10. viikon alussa, jolloin alkio on seitsemän viikon ikäinen, voidaan havaita ensimmäiset mitattavissa olevat aivokäyrät. Lapsi alkaa jo liikkua.

11. raskausviikon alussa, jolloin sikiö on kahdeksan viikon ikäinen, kaikki sisäiset ja ulkoiset rakenteet ovat jo täydelliset silmiä ja nenää myöten.

Abortin voi Suomessa tehdä 20. raskausviikolle asti. Raskaudenkeskeytykseen saa luvan 24. viikolle asti, jos lapsi on vammainen. Mitään rajaa ei ole, jos raskaudesta on vaaraa äidin terveydelle tai hengelle. 90 prosenttia aborteista tehdään kuitenkin sosiaalisin perustein.

Ruotsissa tehdyssä laajassa tutkimuksessa raskausviikolla 22 syntyneistä selvisi hengissä 9,8 prosenttia. Raskausviikolla 26 syntyneistä selviytyi jo 85 prosenttia. Tutkimuksessa olivat mukana kaikki 2004–2007 ennen raskausviikkoa 27 syntyneet lapset.

Abortoida saa siis vielä samanikäisen lapsen, joka keskenmenon kokeneena selviytyy ja hoidetaan.

Suomessa tehdään vuosittain noin 10 000 aborttia. 1970-luvulta lähtien abortteja on tehty yli puoli miljoonaa. Luku on moninkertainen, kun laskee, että osalla abortoiduista olisi jo omia lapsia ja osalla lapsenlapsiakin. Ikärakenteen vääristymä johtuu suurelta osalta tästä.

Lapset ovat kalleimpia aarteitamme. Abortissa riistetään elämä syntymättömältä, puolustuskyvyttömältä lapselta. Kristinuskon näkökulmasta tämä ei kuitenkaan sulje pois sitä täydellistä anteeksiantoa, jonka Kristus lahjoittaa sitä kaipaaville.

Lisäksi Itu-projekti tukee kriisiraskaustilanteessa olevia, raskautta vaikeassa tilanteessa jatkavia sekä abortin läpikäyneitä tyttöjä ja naisia vakaumukseen tai uskontoon katsomatta.

Tiina Parviainen
sairaanhoitaja
Iisalmi

Suomen vaihtoehdot vähissä

Suomen yrittäjät vaatii lomarahoista ja pekkaskorvauksista luopumista maamme kilpailukyvyn parantamiseksi. (Yle 17.7.)

Kymmenen viime vuoden aikana Suomesta on kadonnut yli 100 000 työpaikkaa. Suurimpia menettäjiä ovat olleet teollisuus, valtio ja pankkisektori. Viennin arvo kutistuu, ja vaihtotase on miinuksella. Julkinen talous velkaantuu, ja huoltosuhde heikkenee.

Suomen vaihtoehdot ovat vähissä. Kilpailukyky täytyisi palauttaa ja työpaikat säilyttää joko sisäisellä tai ulkoisella devalvaatiolla.

Sisäinen devalvaatio voitaisiin tehdä esimerkiksi työvoimakustannuksia leikkaamalla. Palkkojen alentaminen on tosin kyseenalainen, sillä se vähentää ostovoimaa ja pahentaa taantumaa.

Vaihtoehtona voisi olla työajan pidentäminen, eli enemmän työtä nykyisillä palkoilla.

Kaikkein paras keino kilpailukyvyn kannalta olisi erota eurosta. Pystyisimme itse kontrolloimaan valuuttaamme.

Suomen markasta tehtäisiin Ruotsin kruunun kaltainen vapaasti kelluva valuutta ja Suomen Pankista itsenäinen keskuspankki, joka taistelisi inflaatiota vastaan.

Taito Taskinen
Kuopio

Panta tutkijan kaulaan

Maaseudun Tulevaisuus (MT 15.7.) uutisoi Ruotsista: ”Hirvenvasoja kuolee jo pieninä Ruotsissa.” Jutun ydin oli se, että pannoitettujen hirvien vasat eivät osanneet imeä emonsa maitoa.

Seurantapanta on painava myös ison hirven kaulassa, ja se lähettää mikroaaltosäteilyä koko ajan.

Entä jos vasat reagoivat säteilylle? Ja hirviemät väsyvät raskaasta pannasta?

Oulun yliopistossa nimikaimani FT Eeva Jansson on selvittänyt pantasusien käytöstä. Onnittelut tohtorintutkinnosta!

Voisiko hän selvittää myös muiden eläinten reagointia mikroaaltolähettimiin? Minua epäilyttää myös saimaannorppien altistaminen radiolähettimille.

Useinkin tapahtuu niin, että tutkimus häiritsee tutkittavan kohteen elämää.

Suomessa vain vangit kantavat nilkassaan seurantapantaa. Suostuisiko yksikään ihminen vapaaehtoisesti moiseen mötikkään? Hyvät biologit, ilmoittautukaa itse kokeilemaan raskasta seurantapantaa omassa kaulassanne 24/7.

Miltä tuntuu?

Eva Jansson
FM
Kuru

Lukijalta-osasto

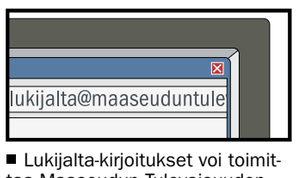

■ Lukijalta-kirjoitukset voi toimittaa Maaseudun Tulevaisuuden toimitukseen postitse, sähköpostitse, faksilla tai tekstiviestillä.

■ Toimituksen osoite on Maaseudun Tulevaisuus, PL 440, 00101 Helsinki.
■ Faksinumero toimitukseen on (09) 694 3717.
Kuoreen tai faksiin merkintä ”Lukijalta”.
■ Sähköpostitse kirjeet lähetetään osoitteeseen *lukijalta@maaseuduntulevaisuus.fi*

Kalkkunalle luulisi olevan menekkiä

Luin lehdestänne Antti-Jussi Pertun kalkkunatilasta kertovan jutun (MT 17.7.). Kyllä uskoisin kalkkunanlihan menekkiin, jos sitä vaan olisi sellaisenaan myynnissä, vaikkapa kokonaisena, eikä lisäaineilla kyllästettynä jalosteena.

Kalkkunafani

Halpa öljy se...

MT 15.7. Heikki Turusen haastatteluun viitaten totean, että halpa öljy se tuhosi pientilat, kun halkokauppa loppui kuin seinään 1960-luvun alussa. Ihmiset vaihtoivat puupolttoaineen halpaan öljyyn, ja pientiloilta loppui työt ja tulot.

No, nyt kallis öljy taitaa tappaa ne isommatkin tilat, koska koko ruuantuotanto on sidottu öljyyn (lannoite, viljely, viljankuivaus ja niin edelleen).

1960 ihmiskunta oli noin kolme miljardia, nyt noin seitsemän miljardia, joten kyllä ruualle kysyntää on, mutta onko tuottajia, on erittäin hyvä kysymys. Pieni tai iso tila, öljyn hinnasta on aina kyse.

Risto Partanen
Kontiolahti

Kontro ja MT ovat asiaa

Upea kirjoitus Kontrolta Räsäsestä (MT 15.7.). Hieno todeta ettei hän kuvia kumarra, vaan tuo oman mielipiteensä rohkeasti esille. Tällaista jämäkkyyttä ei paljon nykyään tapaa. Muutenkin hän kirjoittaa mainiosti. Luen aina ensiksi päivän punktin.

MT on paras sanomalehti. Kiitos Kontrolle.

Lukija Vihdistä

Oikeuden rajat

Mikäkö on jokamiehenoikeutta ja mikä ei? Mikään toisen toimesta organisoitu tai toisen omaisuuteen ja kotirauhaan puuttuminen ei sitä ole.

Helppo juttu

Ei rakkaudesta

Kyllä se nyt on ylisanottu, että me rakkaudesta liityimme EU:hun. Se on täysin sairas yhteisö, koska se oirehtii. Kaatunee se, eikä sitä itketä.

Hankala

Hinnat kohdallaan?

Rehutehtailla menee hyvin. Rehun hinta pilvissä, raaka-aineet halventuneet kuukausia.

Kilpailu olematonta

Koiras vai uros?

Kun puhutaan kaloista, sammakoista, on niillä koiras ja naaras. Nisäkkäillä on uros ja naaras. **Ei nimimerkkiä**

Lääkäripulan syy

Julkisen puolen lääkäripula johtuu epäinhimillisistä työmääristä. **Ei nimimerkkiä**

Kohti lihakarjaa

Lihantuotannon kannattavuus ja eläinaines paranisivat, jos maitorotuisia lehmävasikoita ei otettais välitykseen.

Ei nimimerkkiä

Kiitos, Katja K!

Kiitos toimittaja Katja Koljoselle äärettömän kauniista suomen kielestä. Tuntuu siltä kuin olisin itse paikalla.

Ei nimimerkkiä

Ilo lukea MT:tä

Kiitos lehdelle talousasioista ja niiden esille tuomisesta. On aina ilo avata sekä lukea tämä lehti. Myös perjantain ristikko hyvä.

Ukko Haminasta

VIERASKOLUMNI

Mikä sinun hintasi on?

Suomi on kesäviikkoina kuhissut kirkkoministeri Päivi Räsäsen (kd.) puheista. Uskon ja politiikan tämänkertainen sotku syntyi ministerin arvioidessa Raamatun ohittavan säädetyt lait ristiriitaisissa eettisissä tilanteissa.

Kansa on äänestänyt jaloillaan Räsäsen naputellessa nauloja kansankirkon kirstunkanteen.

Usko ja moraali ovat perusasioita maailman rakentamisessa, mutta huomioni on nyt kokonaan toisaalla. Olen lukenut 399-sivuisen kirjan, jonka nimi on Markkinat ja demokratia. Sen on kirjoittanut Björn Wahlroos.

Aivan aluksi haluan sanoa, että teoksella on näennäinen yhteys Volter Kilven kuuluun Alastalon saliin. Molemmat ovat pitkäveteisiä, tapahtumaköyhiä, suuruudenhulluja kirjoja, jotka on kuitenkin kirjoitettu varsin sujuvasti, jopa kiehtovasti. Kumpaankaan ei tule varsinaista intohimoa, mutta kesken ei sovi jättää.

Nallen kirjasta tuskin muodostuu arvostettua klassikkoa, jonka pohjalta myöhemmin organisoidaan kulttuuriviikkoja Salossa.

Wahlroosin yritys on mahtipontinen. Kirja ei ole vain katsaus tekijänsä lukeneisuuteen vaan omakohtainen yritys maailmanselitykseksi, jonka keskeinen oppi on vapaa markkinatalous. Kysymys on siis tässäkin sanasta, joka käy kaiken edelle, ja kädestä, joka näkymättä ohjailee ihmisten välistä elämää.

Kirjan keskeinen viesti on se, että hyödykkeiden tuotanto ja vaihdanta, jota taloudeksi kutsutaan, kaipaa mahdollisimman vähän jos ollenkaan ulkopuolisen puuttumista.

Jos tämä pitäisi kiteyttää yhteen lauseeseen, lainaisin kirjastakin löytyvää kysymystä: mikä sinun hintasi on? Wahlroosin kirjassa ei punnita hyvän ja pahan välistä eroa. Sitäkin runsaammin kirjoittaja pohtii kysynnän ja tarjonnan kohtaantoa, korkoa, pääoman muodostusta, valuuttakurssien arvostusta, arbitraasia ja toisen neljänneksen suhdannenotkahduksen taustaoletuksia. Wahlroosille raha ei ole renki eikä isäntä vaan päämäärä.

Entisen professorin tarmolla ja taidolla kirjoittaja käy läpi länsimaisen ja vähän itämaisenkin hallinnon rakenteita kautta aikojen. Wahlroosin vapauden teesi löytää vahvistusta porvari- ja talonpoikaissäätyjen käyttäytymisestä, eikä kannata edes mainita, mitä hän ajattelee nyt suunnitelmataloudesta. Sanaa kulttuuri tai sivistys en muista kirjasta löytäneeni, ainakaan itseisarvona, mutta muistini saattaa olla valikoiva, ehkä asenteenikin.

Kirja ajautuu lopulta nykyiseen maailmanlaajuiseen finanssikriisiin ja käsittelee sitäkin perusteellisesti. Järjestelmän lähes täydellinen pettäminen pääsee kuitenkin yllättävän vähällä. Wahlroosin sankari on Milton Friedman, ja konnan osassahan ovat jo luontevasti pahat poliitikot (hyviähän ei olekaan). Wahlroos on käyttänyt miltei kolmesataa sivua riisuttua valtiota kehuessaan mutta kaipaa hädän hetkellä tarmokkaita poliittisia toimia. Sitähän keskuspankkioperaatiot ovat, vaikka niistä ei parlamenteissa päätetäkään.

Wahlroos puhuu paljon ihmisen hinnasta mutta vähän hänen arvostaan. Tätä kirjaa ei kannata lukea huvikseen vaan ihan oppimismielessä.

Pitäähän sitä tietää, miten vihollinen ajattelee.

TIMO KAUNISTO
on alastarolainen talonpoika

timo.kaunisto63@gmail.com

VERKOSSA SANOTTUA

Ei fuusiolle, kyllä kilpailulle

HK Scanin hallituksen puheenjohtaja **Juha Kylämäen** haastattelu, jossa mies otti kantaa HK Scanin ja Atrian mahdolliseen yhteistyöhön, synnytti keskustelua Maaseudun Tulevaisuuden verkkosivuilla. Kommentoijat lähinnä kertoivat mielipiteensä fuusiosta tai yhteistyöstä, joita Kylämäki ei edes pitänyt mahdollisena.

Useampikin kommentoija muistutti Kilpailuviraston vastuusta tämänkaltaisissa fuusio- tai yhteistyötapauksissa.

”Kilpailuviraston pitää kuunnella EU:n kannanottoja, joissa on kritisoitu elintarvikekaupan keskittymistä ja kehotettu purkamaan sitä. Seuraukset (fuusiosta) olisivat sekä alkutuottajan että kuluttajan kannalta huonoja!”, Seis määräävälle markkina-asemalle!! kommentoi.

Hänen kanssaan samaa mieltä oli myös Markus makkaran syöjä, joka lisäksi toivoi, että Kilpailuvirasto ei tässä asiassa toistaisi samoja virheitä kuin 90-luvulla Keskon ja SOK:n kanssa.

”Ei kilpailua, vaan annetaan kahden ison määritellä hinnat, niin saadaan kuluttajilta vedätettyä isoa rahaa halvasta tuotteesta”, hän kuvaili mahdollista lopputulosta, mikäli Kilpailuvirasto toimisi kuten kaksi vuosikymmentä sitten.

Markkinavoima voittaa aina -nimimerkin mielestä fuusio tuo säästöä yritykselle, ei asiakkaille.

”Vaikka fuusio alentaa yritysten kustannuksia, kuluttaja joutuu automaattisesti Suomessa maksamaan lisähintaa, mikä johtuu kilpailun vähenemisestä. Toivottavasti kilpailuviranomaiset ovat edelleen joskus kuluttajan puolella.”

Syyttömät porot

Myös uutinen poroista suurimpana jäkäläkadon aiheuttajana synnytti ajatuksia. Yksi kommentoijista epäili, että syy kadosta olisi vieritetty eläinten niskoille, vaikka todellisuudessa vika olisi ihmisen.

”Jaahas nyt sitten laitetaan syyttömät elikot syyllisiksi, vaikka syylliset löytyykin valtionvalloista ja direktiiveistä ja kaiken maailman torjuntaaineista. Kappas kun nyt loppuu jäkälä, kun kumminkin on poroja kasvateltu iät ja ajat samoilla seuduilla”, Kaakana kirjoitti.

Pitkäparta puolestaan oli sitä mieltä, että syy jäkäläkatoon on porojen liiallinen määrä, joka aiheuttaa sen, ettei ruokaa yksinkertaisesti riitä kaikille.

Ratkaisujakin jäkäläkatoon tarjottiin.

”Etelässä on paljon ylijäämäheinää, josta ei todellakaan tarvitse edes paljoa maksaa!! Kunhan kuljetuslogistiikan saisi ratkaistua, niin sitä riittäisi poroillekin, ja paljon!” Rahdin kustannus...?? päätteli.

Lukijaryöppy

Erityisen paljon lukijoita ja keskustelua sekä Maaseudun Tulevaisuuden verkko- että Facebook-sivuilla keräsi päätoimittaja Lauri Kontron punkti (MT 15.7.), joka käsitteli ministeri Päivi Räsäsen laajaa julkisuutta saanutta puhetta.

Perjantai-iltapäivään mennessä punkti oli luettu jo noin 12 000 kertaa verkkosivuiltamme, näköislehden tai lukulaudan kautta.

ANNIINA KESO

> Fuusio tuo säästöä yritykselle, ei asiakkaille.«

NIMIMERKKI MARKKINAVOIMA VOITTAA AINA